

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-591/14
26. марта 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са чланом 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 54. сједници, одржаној 26. и 27.03.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКЕ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА ЦИВИЛНУ ВАЗДУШНУ ПЛОВИДБУ

1. Дамир Ћопић именује се за вршиоца дужности директора Републичке дирекције за цивилну ваздушну пловидбу до престанка рада исте.

2. Именовани из тачке 1. овог рјешења овлашћује се за предузимање правних радњи везано за престанак рада Републичке дирекције за цивилну ваздушну пловидбу и након истека периода на који је именован.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-590/14
26. марта 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 26. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 54. сједници, одржаној 26. и 27.03.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ СЕКРЕТАРА АГЕНЦИЈЕ ЗА ДРЖАВНУ УПРАВУ

1. Дариа Милошевић, дипломирани правник, поставља се за секретара Агенције за државну управу, на период од пет година.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-589/14
26. марта 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 266. став 2. Закона о привредним друштвима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 127/08 и 58/09) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са Одлуком о начину именовања представника Акцијског фонда Републике Српске и Фонда за реституцију Републике Српске у скупштинама друштва капитала из портфеља фондова и начин њиховог поступања (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 69/07, 102/07 и 45/09), Влада Републике Српске, на 54. сједници, одржаној 26. и 27.03.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ПРЕДСТАВНИКА ФОНДА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ АД БАЊА ЛУКА У СКУПШТИНИ ДРУШТВА КАПИТАЛА “ВОДОВОД” АД БАЊА ЛУКА

1. Именује се Драган Злојутро, ЈМБ 0202976753315, са мјестом становања у Бањој Луци, Раковачких рудара бр. 6, да заступа капитал Фонда за реституцију Републике Српске

а.д. Бања Лука у Скупштини друштва капитала “Водовод” а.д. Бања Лука.

2. Ставља се ван снаге Рјешење Владе Републике Српске, број: 04/01-012-1532/06, од 23.06.2006. године.

3. Капитал из тачке 1. овог рјешења чини 1.771.708 VDBL-R-A редовних акција класе А Фонда за реституцију.

4. Именовани представник је дужан да заступа интересе Фонда у Скупштини друштва капитала из тачке 1. Рјешења, а у складу са Упутством о начину поступања представника Акцијског фонда Републике Српске и Фонда за реституцију Републике Српске у скупштинама друштва капитала из портфеља фондова.

5. Ово рјешење сматра се пуномоћјем за заступање акционара на скупштинама акционара, које важи до опозива.

6. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-582/14
26. марта 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

446

На основу члана 20. став 4. Закона о пољопривредном земљишту (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 93/06, 86/07, 14/10 и 5/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П Р А В И Л Н И К

О УСЛОВИМА, НАЧИНУ И МЕТОДАМА ЗА ИСПИТИВАЊЕ ПЛОДНОСТИ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА И УТВРЂИВАЊЕ КОЛИЧИНЕ МИНЕРАЛНИХ ЂУБРИВА И ПЕСТИЦИДА

І - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови, начини и методе за испитивање плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине минералних ђубрива и остатака пестицида у земљишту.

Члан 2.

Испитивање плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине минералних и органских ђубрива, те остатака пестицида у земљишту обавља се ради заштите, очувања и побољшања физичких, хемијских и биолошких својстава пољопривредног земљишта и обезбјеђења правилне употребе минералних ђубрива и пестицида у биљној производњи уз поштовање принципа добре пољопривредне праксе.

Члан 3.

Појмови употребљени у овом правилнику имају следеће значење:

а) испитивање плодности земљишта подразумева одређивање основних и допунских параметара плодности земљишта у сврху рационалне употребе ђубрива у циљу остварења високих, стабилних и квалитетних приноса гајених биљака, уз поштовање принципа добре пољопривредне праксе у коришћењу ђубрива,

б) ђубриво представља било коју материју која садржи један или више азотних спојева, а која се користи за подстицање раста вегетације, укључује минерална и органска ђубрива,

в) минерално (анорганско) ђубриво је ђубриво које садржи хранљиве супстанце у облику анорганских соли добијених екстракцијом и/или хемијским поступцима,

г) органска ђубрива су органске материје, углавном биљног и/или животињског поријекла, које се додају у земљиште са основном намјеном исхране биља, садрже

природне органске материје (нпр. стајњак, компост) и природно присутне минералне депозите (нпр. шалитра - нитријум-нитрат),

д) стајско ђубриво је смјеса чврстог и течног животињског измета које може бити помијешано са стељом (слама, сијено и др.),

ђ) утврђивање количине минералних и органских ђубрива (у даљем тексту: ђубрива) подразумева препоруке о потребним количинама и врстама ђубрива за остваривање високих, стабилних и квалитетних приноса гајених биљака уз поштовање добре пољопривредне праксе, а оне произлазе из резултата испитивања плодности земљишта,

е) испитивање остатака пестицида у земљишту подразумева анализу остатака пестицида у земљишту у циљу заштите и очувања производних и биолошких својстава пољопривредног земљишта, заштите површинских и подземних вода од загађења и обезбјеђења услова за несметано гајење пољопривредних биљних врста и

ж) добра пољопривредна пракса је обављање пољопривредне дјелатности на начин којим се омогућава управљање пољопривредним земљиштем, уз уважавање природних карактеристика пољопривредног подручја и оптималну комбинацију агротехничких мјера, а у циљу очувања природне плодности пољопривредног земљишта и спречавања загађења животне средине, прекомјерне употребе минералних ђубрива, тако да произведене биљке или биљни производи намијењени исхрани садрже што је могуће мањи ниво штетних материја.

Члан 4.

(1) Испитивање плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине ђубрива обавља се прије заснивања усјева/засада и континуирано сваке четири године, а на захтјев власника/корисника пољопривредног земљишта у складу са Законом о пољопривредном земљишту.

(2) Утврђивање остатака пестицида у земљишту обавља се по потреби, а на захтјев власника/корисника пољопривредног земљишта.

(3) Испитивање плодности пољопривредног земљишта, утврђивање количине ђубрива и остатака пестицида обављају предузећа, друге организације и установе које испуњавају прописане услове у погледу опреме и кадра и које су овлашћене (у даљем тексту: овлашћене институције), од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство).

Члан 5.

Испитивање плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине ђубрива, као и испитивање остатака пестицида у земљишту обухвата: узимање узорака земљишта, физичко-хемијску анализу, анализу остатака пестицида и извјештавање и давање препорука.

II - УЗИМАЊЕ УЗОРАКА

Члан 6.

(1) Испитивање плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине ђубрива, као и остатака пестицида врши се на основу физичко-хемијске анализе просјечног узорка земљишта.

(2) Просјечан узорак земљишта је узорак земљишта тежине 1,5 kg до 2 kg, који се састоји од 15 до 25 појединачних узорака земљишта, узетих на прописани начин, тако да репрезентује целокупно земљиште парцеле на којој се врши испитивање (у даљем тексту: просјечан узорак).

(3) Узимање просјечног узорка врши се искључиво на начин прописан чл. 7. и 8. овог правилника, а према Упутству датом у Прилогу 1 овог правилника, који чини његов саставни дио.

Члан 7.

(1) Узимање просјечних узорака у случају заснивања новог усјева/засада врши се након завршетка вегетације претходног усјева, а најкасније 30 дана прије припреме

земљишта за сјетву/садњу наредног усјева/засада, односно прије примјене било каквих агротехничких мјера.

(2) Узимање просјечних узорака у случају контроле плодности земљишта ради утврђивања стања хранљивих материја у засађеном вишегодишњем засаду врши се након завршетка вегетације, а прије примјене редовног ђубрења.

(3) Узимање просјечних узорака земљишта врши се до дубине гдје се налази највећа маса коријеновог система биљака које се гаје: пашњаци 0 cm до 10 cm, крмне биљне врсте: 0 cm до 15 cm, ратарске и повртарске врсте: 0 cm до 25 cm, а за воћарске врсте просјечни узорци се узимају из два слоја, ораничног и подораничног, тј. 0 cm до 30 cm и 30 cm до 60 cm.

(4) Површина коју репрезентује један просјечан узорак земљишта може имати максималну површину 3 ha за вишегодишње биљне врсте и 5 ha за повртарске, крмне и ратарске биљне врсте.

(5) Број просјечних узорака који се узима са једне парцеле зависи од: укупне површине парцеле, хомогености (хомогене по рељефу, типу земљишта и начину коришћења у последње четири године) и биљних врсте које ће се гајити или вишегодишњих засада који су већ засновани.

(6) На малим парцелама површине до 0,5 ha обично се узима један просјечан узорак по принципу једна парцела - једна узорак земљишта без обзира на хомогеност парцеле и биљне врсте које ће се гајити или вишегодишњег засада који је већ заснован.

(7) На парцелама површине од 0,5 ha до 3 ha (за вишегодишње биљне врсте), или од 0,5 ha до 5 ha (за повртарске, крмне и ратарске биљне врсте), а које су хомогене по рељефу, типу земљишта и начину коришћења у последње четири године, узима се један просјечан узорак земљишта.

(8) На парцелама чија је површина већа од 3 ha (за вишегодишње засаде), односно 5 ha (за повртарске, крмне и ратарске биљне врсте), а које су хомогене по рељефу, типу земљишта и начину коришћења у последње четири године, узима се више просјечних узорака, чији се број одређује на следећи начин:

а) обићи парцелу и нацртати скицу парцеле,

б) подијелити парцелу на дијелове максималне површине до 3 ha (за вишегодишње биљне врсте), односно до 5 ha (за повртарске, крмне и ратарске биљне врсте) и на скици учртати и означити издвојене дијелове парцеле и

в) са сваког издвојеног дијела парцеле узети по један просјечан узорак земљишта.

(9) На парцелама које нису хомогене или по рељефу или типу земљишта или начину коришћења у последње четири године, а чија површина је већа од 0,5 ha, узима се више просјечних узорака, чији се број одређује на следећи начин:

а) обићи парцелу и нацртати скицу парцеле,

б) подијелити парцелу на дијелове који су хомогени по рељефу, типу земљишта и начину коришћења у последње четири године, а чија површина може бити од 0,5 ha до 3 ha (за вишегодишње засаде), односно од 0,5 ha до 5 ha (за повртарске, крмне и ратарске биљне врсте) и на скици учртати и означити издвојене хомогене дијелове парцеле и

в) са сваког издвојеног хомогеног дијела парцеле узети по један просјечан узорак земљишта.

Члан 8.

(1) Уза сваки просјечни узорак потребно је приложити следеће податке:

а) име и презиме, адресу, број телефона, регистрационо број пољопривредног газдинства (РБПГ) власника/корисника парцеле,

б) име и презиме лица које је извршило узимање просјечног узорка и назив институција у случају да узорак узима овлашћено лице те институције,

в) датум узимања узорка,

г) локација гдје се парцела налази (назив општине, мјеста или назив катастарске општине),

д) назив и површина парцеле,

ђ) географске (GPS) координате узете са средине парцеле, у случају да узорак узима лице овлашћене институције,

е) дубина са које је узет узорак,

ж) ознака просјечног узорка са скице, само у случају ако се са једне парцеле узима више просјечних узорака,

з) претходна контрола плодности (да ли је рађена, година када је рађена и институција у којој је рађена),

и) разлог вршења контроле плодности (заснивање усјева/вишегодишњег засада, симптоми поремећаја у развоју усјева/засада, умањен принос, редовна контрола и друго),

ј) калцификација земљишта (да ли је рађена, година када је рађена, количина и врста кречног материјала),

к) претходни усјев/засад или начин коришћења парцеле (ако је на парцели воћњак или виноград, навести сорту, подлогу и старост засада),

л) најчешћи начин ђубрења (количине стајског или минералног ђубрива и формулације минералних ђубрива) и жетвени остаци (спаљивани, заорани, уклоњени итд.),

љ) текстура земљишта (глиновито, пјесковито, каменито, забарено и итд.), уређеност земљишта (присуство каналске мреже), нагиб терена (постојање стрмина) и

м) наредни планирани усјеви/засади за које се препорука тражи.

(2) За утврђивање остатака пестицида у земљишту, поред података наведених у ставу 1. овог члана, потребно је навести и податке о средствима за заштиту биља која су коришћена у периоду од највише три претходне године.

(3) Подаци о парцели морају бити читко написани, упаковани са просјечним узорком земљишта на такав начин да не дође до оштећења, брисања и губљења података током чувања и транспорта до овлашћене институције.

(4) Подаци из ст. 1. и 2. овог члана приказани су у Табели 1, која се налази у Прилогу 2 овог правилника и чини његов саставни дио.

III - АНАЛИЗЕ И МЕТОДЕ

Члан 9.

(1) Плодност земљишта одређује се физичко-хемијском анализом просјечног узорка земљишта.

(2) У поступку физичко-хемијске анализе плодности земљишта одређују се основни и допунски параметри плодности земљишта.

Члан 10.

(1) Основни параметри плодности земљишта су:

а) активна киселост рН у H_2O ,

б) потенцијалне киселости рН у 1М КСl-у,

в) садржај хумуса (%),

г) садржај физиолошки активног фосфора ($mg P_2O_5/100 g$) и

д) садржај физиолошки активног калијума ($mg K_2O/100 g$).

(2) Основни параметри плодности земљишта утврђују се прије спровођења било каквих агротехничких мјера у редовним четворогодишњим циклусима или раније, по потреби, а на захтјев корисника.

Члан 11.

(1) Након утврђивања основних параметара плодности земљишта произлази потреба за анализама одређеног броја или свих допунских параметара плодности.

(2) Утврђивање допунских параметара плодности земљишта препоручује се прије заснивања вишегодишњих засада.

(3) Допунски параметри плодности земљишта су:

а) механички састав,

в) укупни карбонати,

г) хидролитичка киселост,

д) активни карбонати,

ђ) анализа адсорптивног комплекса,

е) капацитет адсорпције катјона (СЕС),

ж) лакопокретљиви алуминијум,

з) укупни азот,

и) амонијачни и нитратни азот,

ј) физиолошки активни калцијум,

к) физиолошки активни магнезијум,

л) лакоприступачни облици микроелемената Zn, Mn, Fe, B и Cu,

љ) укупни садржаји микроелемената Zn, Mn, Fe, Cu и

м) заслањеност.

Члан 12.

Одређивање основних и допунских параметара плодности земљишта врши се прописаним методама приказаним у Табели 2, која се налази у Прилогу 3 овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 13.

Утврђивање остатака пестицида у земљишту обухвата припрему узорка, хемијску анализу, обраду података и извјештавања које је у вези са следећом групом пестицида:

а) органохлорни пестициди (инсектициди),

б) хербициди и

в) остали инсектициди и фунгициди.

Члан 14.

Утврђивање остатака пестицида у земљишту врши се методама гасне и течне хроматографије.

Члан 15.

Анализе плодности земљишта и одређивања остатака пестицида у земљишту трају од седам до десет радних дана од дана достављања просјечног узорка у овлашћену институцију.

IV - ИЗВЈЕШТАЈ И ПРЕПОРУКЕ

Члан 16.

(1) Извјештај о резултатима испитивања плодности земљишта садржи:

а) званични меморандум овлашћене институције која врши испитивање,

б) назив и адресу лабораторије овлашћене институције,

в) јединствену идентификацију извјештаја о испитивању (нпр. број протокола под којим је заведен извјештај о испитивању),

г) назив и адресу корисника анализа,

д) податке о узорку наведене у члану 8. овог правилника, као и податке који се односе на лабораторијски број узорка (датум пријема узорка за испитивање и датум завршетка анализа),

ђ) резултате испитивања са мјерним јединицама и оптималним вриједностима за сваки испитивани параметар,

е) коришћене методе за испитане параметре (идентификација методе),

ж) потпис овлашћеног лица које одобрава извјештај о испитивању,

з) печат овлашћене институције и

и) податак о укупном броју страница са појединачном нумерацијом сваке странице.

(2) Извјештај о резултатима испитивања остатака пестицида у земљишту, поред елемената из става 1. овог члана, треба да садржи и максимално дозвољене концентрације (МДК) утврђених остатака активних материја пестицида према важећим законским актима, изјаву о усклађености/неусклађености резултата са важећим законским актима.

Члан 17.

Препоруке за поправку плодности земљишта и ђубрење произлазе из извјештаја о резултатима испитивања плодности земљишта и треба да садрже:

а) извјештај о резултатима испитивања плодности земљишта из члана 16. став 1. овог правилника,

б) интерпретацију резултата испитиваних параметара плодности на основу граничних вриједности,

в) мишљење о стању плодности земљишта испитиване парцеле (сиромашно земљиште, плодно земљиште и друго),

г) препоруке о формулацији и количини минералних ђубрива, врсти и количини стајског ђубрива, врсти и количини побољшача земљишта, времену и начину њихове примјене и

д) препоруке из тачке г) овог члана дају се за период од четири године и морају бити усклађене са принципима добре пољопривредне праксе у коришћењу ђубрива, који се налазе у Прилогу 3 овог правилника.

Члан 18.

Овлашћена институција дужна је да извјештај о резултатима испитивања са препорукама достави наручиоцу анализе у писаној форми:

а) у случају да се раде појединачне анализе или мање серије контроле плодности земљишта (до десет узорака), у року од 15 дана од дана окончања испитивања и

б) у случају да се ради већи број појединачних анализа, организоване акције или пројекти контроле плодности на територијама општина, регија или Републике Српске, у року који се дефинише уговором између наручиоца анализе и овлашћене институције.

V - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 19.

(1) Овлашћена институција обавезна је да просјечне узорке земљишта чува четири године од момента извршене анализе.

(2) Узорци се морају чувати на прозачном, сувом и сигурном мјесту.

Члан 20.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.03-052-2387/14
27. марта 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др **Стево Мирјанић**, с.р.

Прилог 1

Упутство за поступак узимања и припреме просјечног узорка земљишта

Просјечан узорак земљишта је узорак земљишта тежине 1,5 kg до 2 kg, који се састоји од 15 до 25 добро хомогенизованих појединачних узорака земљишта, узетих на прописани начин, тако да репрезентује цијелокупно земљиште парцеле на којој се врши испитивање плодности земљишта (у даљем тексту: просјечан узорак).

За повтарске, крмне и ратарске биљне врсте један просјечан узорак узима се из ораничног слоја.

За воћарске и виноградарске биљне врсте просјечан узорак узима се из два слоја земљишта: ораничног 0 cm до 30 cm и подораничног слоја 30 cm до 60 cm.

1. Поступак узимања просјечног узорка за повтарске, крмне и ратарске биљне врсте по принципу једна парцела - један узорак, у складу са чланом 7. ст. 6. и 7. овог правилника.

1.1. Потребан алат: ашов (или специјална сонда - бургија), канта, пластична кеса, нож, оловка и папир. **НАПОМЕНА:** сав алат мора бити чист, без примјеса минералних и органских ђубрива или неких других нечистоћа које могу контаминирати узорак земљишта.

1.2. Дубина узимања узорка: 0 cm до 15 cm за травно-дјетелинске смјесе, 0 cm до 25 cm за ратарске и повтарске врсте.

1.3. Узимање појединачних узорака:

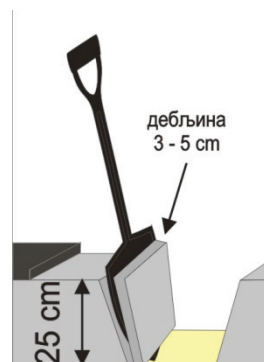
1.3.1. Одмакнути се од увратине парцеле најмање 3 m до 5 m. На мјесту узимања узорка очистити површину земљишта од остатака претходног усјева (слама, лишће, трава и друго) да се дође до површине земљишта.

1.3.2. Ашовом направити рупу до дубине узорковања, тј. 0 cm до 15 cm за травно-дјетелинске смјесе, 0 cm до 25 cm за ратарске и повтарске врсте.

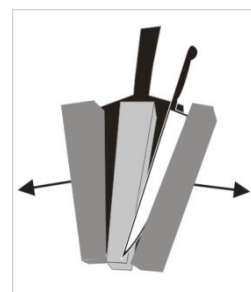
1.3.3. Поравнати чеону страну рупе до дубине узимања узорка.

1.3.4. Чеону страну рупе засјећи ашовом тако да захвати слој од површине до дна рупе. Дебљина засјеченог слоја је 2 cm до 5 cm, што зависи од влажности и механичког састава земљишта.

1.3.5. Пажљиво извадити засјечени слој земљишта тако да на радном дијелу ашова остане читав засјечени слој, тј. слој од 0 cm до 15 cm за травно-дјетелинске смјесе или од 0 cm до 25 cm за ратарске и повтарске културе. **НАПОМЕНА:** Најчешће грешке: на ашову се изнесе само земљиште из дна рупе или са средине чеоне стране рупе. **Правило:** Мора се узети читав слој земљишта од врха до дна рупе као на слици.

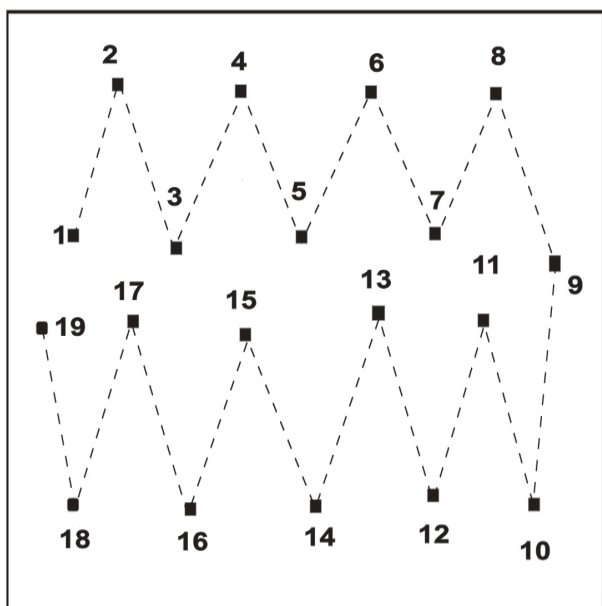
1.3.6. Ако се на ашову налази већа количина земљишта, онда је потребно смањити количину на следећи начин. Ножем засјећи бочне стране - лијева и десна страна извађеног слоја земљишта тако да се направи једна средишња трака која иде од врха до дна радног дијела ашова. Бочне стране земљишта одбацити (као на слици). На радном дијелу ашова остаје трака земљишта (ширине око 5 cm) која представља слој земљишта од 0 cm до 15 cm или 0 cm до 30 cm. **НАПОМЕНА:** Најчешће грешке: земљиште се засијече попречно на радном дијелу ашова и одбаци горњи и доњи слој, а оставља средњи - **СТОП** - Испитује се земљиште по читавој дубини профила, а не само средњи дио, зато поступити како је наведено у првом ставу ове тачке 6 (погледати слику).

1.3.7. Остатак земљишта на ашову, тј. траку која представља испитивани слој земљишта (0 cm до 15 cm или 0 cm до 30 cm) убацити у канту.

1.3.8. Количина земљишта у канти узета на описани начин представља један појединачни узорак земљишта.

Пошто се просјечан узорак земљишта састоји од 15 до 25 појединачних узорака земљишта, потребно је са парцеле на начин описан у т. 1.3.1 до 1.3.7. узети преостали број појединачних узорака земљишта. Појединачни узорци узимају се на такав начин да буде заступљен што већи простор испитиване парцеле. Један од начина је приказан на шеми, узимање узорака, ходајући цик-цак по парцели.

Примјер распореда мјеста узимања 19 појединачних узорака са парцеле

НАПОМЕНА: Најчешће грешке се праве тако што се са парцеле обично узме мали број, обично пет појединачних узорака, и то један из средине и четири са крајева парцеле - СТОП - са парцеле се мора узети 15 до 25 појединачних узорака, јер што се узме већи број узорака, резултати анализа тачније одражавају стање плодности земљишта испитиване парцеле. Оптималан број је 25 појединачних узорака.

1.4. Припремање просјечног узорака

Узети узорци одлажу се у канту и након узимања свих 15 до 25 појединачних узорака у канту се налази одређена количина земљишта од које се припрема просјечан узорак на следећи начин:

1.4.1. Земљиште у канти је потребно прво уситнити, а затим јако добро измијешати.

1.4.2. Постоји више начина како се врши мијешање и хомогенизација узорака. Најједноставније је да се узме још једна већа канта и да се земљиште више пута пребаци из једне у другу канту. Пребацивање се врши постепено (количину по количину). Приликом сваког пребацивања извршити поновно мијешање и хомогенизацију. Други начин је да се земљиште из канте истресе на чисту површину (обично најлон) и да се онда изврши мијешање и хомогенизација. Без обзира на изабрани начин, суштина је да се земљиште приликом мијешања не контаминира и да се након завршетка мијешања добије таква смјеса која у сваком њеном дијелу садржи земљиште из свих 15 до 25 дијелова парцеле са којих су узети појединачни узорци. НАПОМЕНА: Ово је врло битна фаза припремања просјечног узорака земљишта. Ако се не изврши хомогенизација или се изврши недовољна хомогенизација, неће се добити просјечан узорак који репрезентује земљиште испитиване парцеле.

1.4.3. Након хомогенизације, из укупне количине узети 1,5 kg до 2 kg земљишта и пренијети у чисту пластичну кесу. Одузимање поменуте количине може се вршити на више начина, нпр. један од начина је да се приликом задњег постепеног пребацивања земљишта из једне у другу канту сваки пут земљиште поново измијеша и узме једна количина земљишта. Други начин је да се земљиште у танком слоју разастре на чисту површину (најлон) и да се изврши четвртање (повуку дијагонале и одбаци наспрамни дијелови земљишта). Четвртање се врши све док не остане количина од 1,5 kg до 2 kg хомогенизованог земљишта.

1.4.4. Издвојена количина од 1,5 kg до 2 kg хомогенизованог земљишта представља просјечан узорак земљишта. Ако је просјечан узорак узет на прописани начин, онда се у количини од 1,5 kg до 2 kg земљишта налази земљиште са свих 15 до 25 појединачних дијелова испитиване парцеле.

1.5. Обилежавање просјечног узорака земљишта

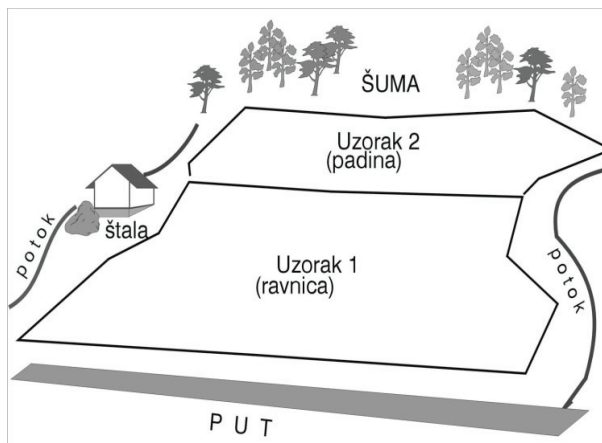
На цедуљци је потребно написати све податке о власнику/кориснику парцеле и о парцели, како је то прописано чланом 8. овог правилника. Подаци о парцели морају бити читко написани и упаковани са просјечним узорком на такав начин тако да не дође до оштећења, брисања и губљења података током чувања и транспорта просјечног узорака до овлашћене институције. Анализе контро-

ле плодности земљишта трају седам до десет радних дана од дана достављања у овлашћену институцију.

2. Поступак узимања просјечног узорака за повртарске, крмне и ратарске биљне врсте када се са једне парцеле мора узети више просјечних узорака земљишта у складу са чланом 7. ст. 8. и 9. овог правилника.

У члану 7. ст. 8. и 9. овог правилника описане су ситуације када се са једне парцеле узима више од једног просјечног узорака.

Ако се утврди да је неопходно са парцеле узети више просјечних узорака, онда је прво потребно обићи парцелу и издвојити хомогене дијелове парцела са којих ће се узимати просјечни узорци. Нацртати скицу парцеле, са означеним хомогеним дијеловима. На слици је дат примјер скице када је са нехомогене парцеле потребно узети два просјечна узорка.

2.1. Потребан алат: Исто као у тачки 1.1. Разлика је број пластичних кеса, који мора одговарати броју просјечних узорака, у овом примјеру потребне су двије пластичне кесе.

2.2. Дубина узимања узорака: Дубина узимања узорака дефинисана је у тачки 1.2.

2.3. Узимање просјечних узорака

Са сваког хомогеног дијела парцеле узети по један просјечан узорак по процедури наведеној у тачки 1.3. овог упутства. Са дијела парцеле обиљеженог као узорак 1 (равница) просјечан узорак се узима са 15 до 25 појединачних мјеста који се стављају у једну канту, а са дијела парцеле обиљеженог као узорак 2 (падина) узима се други просјечни узорак који се такође састоји од 15 до 25 појединачних узорака који се ставља у другу канту. НАПОМЕНА: Да не би дошло до замјене узорака, најбоље је поступак узимања једног просјечног узорака завршити од почетка до краја (до фазе паковања), а онда нови поступак поновити на другом дијелу парцеле.

2.4. Припремање просјечних узорака

Сваки просјечни узорак припремити посебно по процедури наведеној у тачки 1.4. овог упутства.

2.5. Обилежавање просјечних узорака земљишта

Обилежавање просјечних узорака врши се по процедури наведеној у тачки 1.5. овог упутства. Скицу парцеле са означеним просјечним узорцима доставити овлашћеној институцији заједно са просјечним узорцима. Корисно је да власник/корисник направи копију скице, коју чува код себе. НАПОМЕНА: Треба бити врло пажљив да не дође до замјене цедуљица, тј. да се у просјечан узорак 1 не стави цедуља са ознаком просјечног узорака 2.

3. Поступак узимања просјечног узорака земљишта за воћарске и виноградарске биљне врсте по принципу једна парцела - један узорак у складу са чланом 7. ст. 6. и 7. овог правилника

За воћарске врсте, просјечни узорак узима се из два слоја, ораничног и подораничног, тј. 0 cm до 30 cm и 30 cm до 60 cm, тј. са једне парцеле или са истог дијела парцеле узимају се два просјечна узорка, један из ораничног, а други из подораничног слоја.

3.1. Потребан алат: крамп, ашов (или специјална сонда, бургија), двије канте (за сваки слој земљишта по једна), двије пластичне кесе, нож, оловка и папир. Сав алат мора бити чист без примјеса минералних и органских ђубрива које могу контаминирати узорак. НАПОМЕНА: Да не би дошло до мијешања појединачних узорака земљишта из различитих слојева приликом поступка узимања, најбоље је узети канте различите боје, а препоручује се и њихово додатно обилежавање натписом: 0 cm до 30 cm и 30 cm до 60 cm. Из истог разлога се прво узимају узорци из подораничног, а затим из ораничног слоја земљишта.

3.2. Узимање појединачних узорака

3.2.1. Узимање подораничног слоја земљишта

3.2.1.1. Одмакнути се од увратине парцеле најмање 3 м до 5 м и на одабраном мјесту очистити остатке претходног усјева (сламу, лишће, траву...), да се дође до површине земљишта.

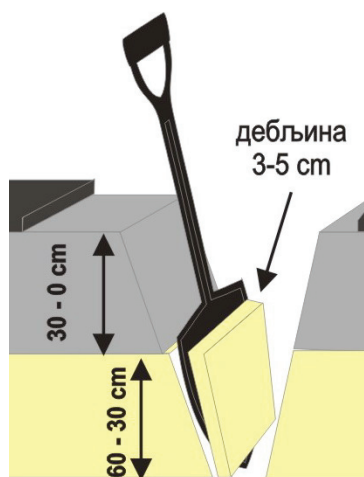
3.2.1.2. Ашовом или крапмом направити пространу рупу до дубине 60 см.

3.2.1.3. Чеону страну рупе поравнати и степенасто издвојити подоранични слој (30 см до 60 см) од ораничног слоја (0 см до 30 см).

3.2.1.4. Прво узети узорак из подораничног слоја тако што се ашовом засјече површина рупе од 30 см до 60 см - погледати слику. Дебљина засјеченог слоја је 2 см до 5 см, што зависи од влажности и механичког састава земљишта.

3.2.1.5. Пажљиво извадити засјечени слој земљишта тако да на радном дијелу ашова остане читав засјечени слој земљишта од 30 см до 60 см.

3.2.1.6. Ако се на ашову налази већа количина земљишта, потребно је смањити количину на исти начин како је већ описано у тачки 1.3.6. овог упутства. Остатак земљишта на ашову, тј. траку која представља испитивани подоранични слој земљишта (30 см до 60 см) убацити у канту која је одређена (обилежена) да се у њу стављају појединачни узорци подораничног слоја земљишта.

3.2.1.7. Количина земљишта у канти узета на описани начин представља један појединачни узорак подораничног слоја земљишта.

3.2.2. Узимање ораничног слоја земљишта

3.2.2.1. Из исте рупе узети оранични слој земљишта (0 см до 30 см), на исти начин како је то описано у т. 1.3.4. до 1.3.7. овог упутства.

3.2.2.2. Остатак земљишта на ашову убацити у канту која је намијењена да се у њу стављају појединачни узорци ораничног слоја земљишта.

Пошто се просјечан узорак земљишта састоји од 15 до 25 појединачних узорака земљишта, потребно је да са парцеле на описани начин узме преостали број појединачних узорака земљишта из оба слоја. Распоред појединачних узорака на парцели је исти као приликом узимања просјечних узорака за повртарске и ратарске културе, како је то приказано на шеми мјеста узимања појединачних узорака.

Шема мјеста узимања појединачних узорака са парцеле.

НАПОМЕНА: Најчешће грешке се праве тако што се услед непажње изврши мијешање слојева приликом стављања појединачних узорака у канте - ОПРЕЗ. Сљедећа грешка је што се са парцеле узму узорци са мање мјеста од предвиђених 15 до 25. Разлог за то је што је тешко ископати рупе до 60 см дубине - СТОП - са парцеле се морају узети узорци са 15 до 25 појединачних мјеста, јер што се узме већи број узорака, резултати анализа тачније одражавају стање плодности земљишта испитиване парцеле. Узимање узорака на већим дубинама (30 см до 60 см) лакше је извршити коришћењем специјалних сонди.

3.3. Припремање просјечног узорака

Након узимања свих 15 до 25 појединачних узорака у једној канти се налази одређена количина земљишта која репрезентује оранични слој испитиване парцеле (0 см до 30 см), а у другој канти се налази одређена количина земљишта која репрезентује подоранични слој земљишта испитиване парцеле (30 см до 60 см).

Просјечан узорак земљишта припрема се посебно за сваки слој земљишта, тј. један просјечан узорак за оранични слој земљишта, а други просјечан узорак за подоранични слој земљишта.

Припремање просјечних узорака врши се на исти начин, како је то већ описано у тачки 1.4. овог упутства.

На крају процеса за испитивану парцелу добију се два просјечна узорка земљишта раздвојена у двије пластичне кесе:

- просјечан узорак (1,5 kg до 2 kg) ораничног слоја земљишта (0 см до 30 см),
- просјечан узорак (1,5 kg до 2 kg) подораничног слоја земљишта (30 см до 60 см).

3.4. Обилежавање просјечних узорака земљишта

Просјечан узорак који репрезентује оранични слој земљишта (0 см до 30 см) обилежити на цедуљци на којој се уписују сви потребни подаци наведени у Табели 1. у Прилогу 2 овог правилника. Цедуљци ставити у кесу са просјечним узорком ораничног слоја земљишта.

Просјечан узорак који репрезентује подоранични слој земљишта обилежити на цедуљци (Табела 1. у Прилогу 2 овог правилника) на којој се уписује само податак о дубини узимања узорака: 30 см до 60 см. Цедуљци ставити у кесу са просјечним узорком подораничног слоја земљишта. ОПРЕЗ: Треба бити врло пажљив да не дође до замјене цедуљца, тј. да се у просјечан узорак ораничног слоја стави цедуљца са ознаком просјечног узорака подораничног слоја.

Подаци о парцели морају бити читко написани и упаковани са просјечним узорком тако да не дође до оштећења, брисања и губљења података током чувања и транспорта просјечног узорака до овлашћене институције. Анализе контроле плодности земљишта трају седам до десет радних дана од дана достављања у овлашћену институцију.

4. Поступак узимања просјечног узорака земљишта за воћарске и виноградарске биљне врсте када се са једне парцеле мора узети више просјечних узорака у складу са чланом 7. ст. 8. и 9. овог правилника

У члану 7. ст. 8. и 9. овог правилника описане су ситуације када се са једне парцеле узима више од једног просјечног узорака. Ако се утврди да је неопходно са парцеле узети више просјечних узорака, онда је прво потребно обићи парцелу и издвојити хомогене дијелове парцела са којих ће се узимати просјечни узорци. Нацртати скицу парцеле, са означеним хомогеним дијеловима. Нпр.: ако је парцела 15 ха и хомогена је, а жели се засновати воћњак, онда је потребно парцелу подијелити на пет површина максимално до 3 ха (15 ха подијељено са 3 ха), а ако парцела није хомогена, могу се издвојити четири до седам и више целина површина од 0,5 ха до 3 ха, које морају бити хомогене по свим наведеним факторима. Са сваког хомогеног дијела узети просјечан узорак земљишта из ораничног и подораничног слоја како је то описано у тачки 3. овог упутства.

Прилог 2

Табела 1. Подаци о узорку земљишта

Име и презиме власника/корисника парцеле	
Адреса и број телефона	
Регистрациони број пољопривредног газдинства (РБП)	
Име и презиме лица које је извршило узимање просјечног узорака, назив институције за коју лице ради (само у случају ако узорак узима овлашћено лице те институције)	
Датум узимања узорака	
Локација гдје се парцела налази (назив општине, мјесто и назив катастарске општине)	
Назив и површина парцеле	
Географске координате x и y узете са средине парцеле (у случају да узорак узима лице овлашћене институције)	
Дубина са које је узет узорак	
Ознака узорака са скице, само ако се са једне парцеле узима више просјечних узорака	

Претходна контрола плодности (да ли је рађена, година када је рађена и институција у којој је рађена)	
Разлог вршења контроле плодности (заснивање усјева/вишегодишњег засада, симптоми поремећаја у развоју усјева/засада, умањен принос, редовна контрола и друго)	
Калцификација земљишта (да ли је рађана, година када је рађена, количина и врста кречног материјала)	
Претходни усјев/засад или начин коришћења парцеле (ако је на парцели воћњак или виноград, навести сорту, подлогу и старост засада)	
Најчешћи начин ђубрења (формулације минералних ђубрива и количине)	
Текстура земљишта (глиновито, пјесковито, каменито, забарено и итд.), уређеност земљишта (присуство каналске мреже), нагиб терена (постојање стрмина)	
Наредни планирани усјеви/засади за које се препорука тражи	
За контролу, остатак пестицида у земљишту, навести средства за заштиту биља коришћена у периоду од највише три претходне године	

Прилог 3

Табела 2. Преглед метода за испитивање основних и допунских параметара плодности земљишта

Параметри плодности земљишта (основни и допунски)	Метод испитивања
Активна киселост, рН у H ₂ O	Потенциометријско одређивање комбинованом електродом
Потенцијалне киселости рН у 1М КСI-и	
Хидролитичка киселост	По Карпену
Електороводљивост	Кондуктометријско одређивање
Садржај хумуса (%)	Колориметријска метода у мокроспаљеном узорку са 1N K ₂ Cr ₂ O ₇ и конц. H ₂ SO ₄ или бихроматна метода по Tjurinu
Садржај физиолошки активног фосфора (mg P ₂ O ₅ /100 g)	AL-метода (по Egner-Riehm) уз читавање оптичке густоће на спектрофотометру
Садржај физиолошки активног калијума (mg K ₂ O/100 g)	AL-метода (Egner-Riehm) уз директно читавање концентрације на пламеном фотометру
Механички састав	Пипет метода са натријум-пирофосфатом
Укупни карбонати	Волуметријско одређивање на Scheiblerovom калциметру
Активни карбонати – размјенљиви калцијум (Ca) и магнезијум (Mg)	Екстракција 1М CH ₃ COONH ₄ (рН = 7), техника виšekратног мућкања и центрифугирања, читавање ААС
Анализа адсорптивног комплекса	Метода по Карпену
Капацитет адсорпције катјона (СЕС)	Екстракција са 1М NH ₄ OAc (рН=7)
Лакопокретљиви алуминијум	Метода по Соколову
Укупни азот	Метода по Kjeldahlu

Минерални облици азота (амонијачни и нитратни азот)	Метода по Kjeldahlu
Лакоприступачни облици микроелемената Zn, Mn, Fe, Cu	Екстракција у 0,005 М EDTA, читавање на ААС
Лакоприступачни В	Екстракција врелом водом, колориметријска метода
Укупни садржај микорелемената Zn, Mn, Fe, Cu	Екстракција узорка царском водом, читавање ААС, ICP

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ ДОБРЕ ПОЉОПРИВРЕДНЕ ПРАКСЕ У КОРИШЋЕЊУ ЂУБРИВА

ОСНОВНИ ПОЈМОВИ

Пољопривредно земљиште у пољопривреди има важну производну функцију и као "необновљиви" ресурс захтијева посебну пажњу током коришћења, максималну бригу о плодности, структури, ерозији и загађењу.

Плодност земљишта је његова јединствена способност обезбјеђења биљака водом, ваздухом и хранљивим материјама неопходним за раст и развој биљке.

Испитивање плодности земљишта подразумева одређивање основних и допунских параметара плодности земљишта у сврху рационалне употребе ђубрива у циљу остварења високих, стабилних и квалитетних приноса гајених биљака, уз поштовање принципа добре пољопривредне праксе.

Анализа земљишта (контрола плодности) је нужна да би се утврдило стање хранљивих материја у земљишту.

Правилним ђубрењем надокнађују се недостаци и исправља неуравнотеженост. Правилно успостављени односи између храњива и других важних елемената у земљишту омогућавају добру исхрану биља.

Стајско ђубриво је смјеса чврстог и течног животињског измета, које може бити помијешано са стелом (слама, сијено и др.).

Минерална, односно неорганска ђубрива су сва једињења и материје без обзира на агрегатно стање, која садрже хранљиве елементе који се уносе у земљиште за побољшање физичких, хемијских и биолошких особина земљишта или за побољшање раста и повећања приноса биљака, у облику неорганских соли, која се добијају екстракцијом, физичким или хемијским индустријским поступцима.

Ђубриво са азотом (N) јесте свако ђубриво које садржи азот или спојеве азота који се примјењују на пољопривредним површинама с циљем побољшања услова за исхрану биљака.

Прекомјерна примјена азота узрокује непотребан губитак храњива и загађење животне средине, а недовољна количина умањује економски ефекат производње. Испирање нитрата из стајског и минералног ђубрива представља велики извор загађења површинских и подземних вода, при чему се угрожава здравље људи и животне средине, губи се вриједни извор азота који би пољопривредне културе могле користити. Посебно су проблематична течна и полутечна ђубрива.

ОПШТИ ПРИНЦИПИ КОРИШЋЕЊА ЂУБРИВА

Основни циљеви ђубрења:

- постизање стабилног, високог и исплативог приноса доброг квалитета,
- оптимално обезбјеђење усјева храњивима и
- одржавање или поправљање плодности земљишта и заштита животне средине.

Основни циљеви ђубрења подразумевају врсту, количину и облик храњива, те начин и вријеме коришћења, који осигуравају:

- највећу искористивост додатих храњива,
- најмањи губитак храњива и
- најмањи пренос храњива у воде.

Ђубрива се користе у складу са потребама биљака за храњивим материјама, при чему се узима у обзир:

- успостављање равнотеже (баланса) унесених храњива (минерална и органска ђубрива, жетвени остаци и наводњавање) и храњива изнесених из земљишта, а на основу почетне анализе земљишта и технолошких поступака током производње,
- очекивана висина и квалитет приноса,
- расположива количина храњива у земљишту и додате количине биљака зависно од услова раста усјева, типа земљишта и подручја у којем се усјев узгаја,

- рН вриједност земљишта, количина хумуса у земљишту и структура земљишта,

- директан утицај ђубрења и индиректан утицај мјера поправке земљишта на расположивост примарних макрохрањивих елемената: азот (N), фосфор (P) и калијум (K), микрохрањивих елемената: бор (B), кобалт (Co), бакар (Cu), жељезо (Fe), манган (Mn), молибден (Mo) и цинк (Zn) и секундарних храњивих елемената: калцијум (Ca), магнези (Mg) и сумпор (S) и

- услови производње који утичу на доступност храњива, посебно врста пољопривредне културе, обрада земљишта и наводњавање.

КОРИШЋЕЊЕ ЂУБРИВА СА АЗОТОМ (N)

Ђубриво са азотом уноси се у земљиште у вријеме погодно за агротехничке захвате.

У циљу смањења губитка азота испирањем и испаравањем свакако се мора избјегавати:

- ђубрење течним и полутечним стајњаком на свим пољопривредним површинама без обзира на покривач, од 1. децембра до 1. марта,

- ђубрење течним и полутечним стајњаком расподјелом по површини без уношења на свим пољопривредним површинама, од 1. маја до 1. септембра,

- ђубрење чврстим стајњаком на свим пољопривредним површинама, од 1. маја до 1. септембра,

- ђубрењем минералним ђубривима са нитратним азотом на свим пољопривредним површинама, од 1. новембра до 1. фебруара, а изузетно дозвољена је примјена уреа амонијевог нитрата по жетвеним остацима,

- од жетве до 1. децембра ђубрењем минералних ђубрива количина азота на лаким (пјесковитим) земљиштима не би смјела прелазити 40 kg/ha, а на тешким (глиновитим) земљиштима 80 kg/ha.

Оптималан тренутак ђубрења чврстим стајским ђубривом је касна зима и прољеће. Ако се ђубри у јесен или зиму, повећавају се губици азота у води, а ако се ђубри током љета, амонијак се губи у ваздух.

На подручјима која су угрожена од поплава ђубриво се уноси у земљиште када заврши период опасности од поплава и након што је искључена могућност плављења.

На подручјима зоне санитарне заштите изворишта и других лежњишта воде која се користи за људску употребу ђубрење пољопривредног земљишта треба вршити у складу са програмом санитарне заштите јединице локалне самоуправе и другим прописима која уређују област управљања водама.

У зони уже санитарне заштите забрањена је употреба минералних ђубрива и употреба пољопривредног земљишта у пољопривредне сврхе, осим ливада.

У току једне календарске године пољопривредно газдинство може ђубрити пољопривредне површине стајским ђубривом до следећих граничних вриједности примјене азота (N):

- 210 kg/ha азота (N), дозвољена примјена у првом четворогодишњем периоду након извршене почетне анализе плодности и

- 170 kg/ha азота (N), дозвољена примјена након истека четворогодишњег периода.

У циљу смањења губитка азота (N) у примјени стајског ђубрива, корисно је спроводити следеће:

- ђубрење стајским ђубривом спроводи се на начин да се спријечи испаравање амонијака, а при томе треба водити рачуна у којем је стадијуму вегетација, о временским размацима, посебно температури, влажности ваздуха и осунчаности,

- на незасијаним површинама потребно је стајско ђубриво што прије унијети у земљиште,

- стајско ђубриво треба једнако распоредити по површини земљишта,

- ђубриво прије употребе промијешати.

Контролисаним ђубрењем смањују се непотребни трошкови и штите се земљиште, вода и ваздух од загађења нитратима. Количина нитрата у води за јавну (људску) употребу не би смјела бити већа од 50 mg/l.

Недопуштена је примјена стајског ђубрива:

- на земљиштима засићеним водом,

- на земљиштима која су покривена сњижним покривачем,

- на замрзнутим, те на плавним земљиштима,

- у производњи поврћа, јагодичастиг воћа и љековитог биља 30 дана прије сазријевања, односно бербе,

- помијешаног са отпадним муљем или компостом од отпадног муља,

- са пољопривредних газдинстава на којима су утврђене болести са узрочницима отпорним на услове у лагунама за складиштење ђубрива и

- на непољопривредним површинама.

Није препоручљиво ђубрење живица и водотокова, те сувих јарака због опасности од загађења вода. Неки усјеви или осјетљива станишта, планински пашњаци и природне ливаде расту на земљиштима са ниским садржајем азота и фосфора, те их таквима треба и задржати без додавања ђубрива.

Уношењем текућих ђубрива у земљиште употребом инјектора губици азота "испаравањем" минимални су.

Добро планираним плодоредом усјева смањује се употреба средстава за заштиту биља, побољшава се искоришћеност ђубрива и повећава количина и квалитете пољопривредних производа.

СКЛАДИШТЕЊЕ СТАЈСКОГ ЂУБРИВА

Примјерено складиштење и коришћење стајског ђубрива увелико смањује потребу за примјеном минералних ђубрива на пољопривредним површинама.

Спремишта за чување ђубрива морају бити водонепропусна, тако да не дође до излијевања, испирања или отицања стајског ђубрива у околину, као и загађења подземних и површинских вода. Текући дио стајског ђубрива мора бити сакупљан у водонепропусне лагуне из којих не смије истицати у подземне или површинске воде. За једно условно грло за шестомјесечно складиштење потребно је осигурати: за чврсти стајњак 8 m³, за течни стајњак 2 m³ и за полутечни 10 m³ за лагуне.

Недопуштено је да стајско ђубриво стоји на хрпама на пољу јер тиме настају велики губици азота, смањује се квалитет ђубрива, али се знатно загађују земљиште и подземна вода.

447

На основу члана 10. став 3. Закона о превозу у друмском саобраћају ("Службени гласник Републике Српске", бр. 111/08, 50/10 и 12/13) и члана 69. ст. 1. и 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар саобраћаја и веза доноси

П РА В И Л Н И К

О ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦИ ПРЕВОЗНИКА И ЛЕГИТИМАЦИЈЕ ЗА ВОЗАЧА МОТОРНОГ ВОЗИЛА

Члан 1.

У Правилнику о издавању лиценци превозника и легитимације за возача моторног возила ("Службени гласник Републике Српске", бр. 77/13 и 101/13) последије члана 11. додаје се нови члан 11а, који гласи:

"Члан 11а.

(1) До примјене Правилника о начину и поступку издавања лиценци и квалификационих картица возача за вршење међународног друмског превоза ("Службени гласник БиХ", бр. 81/11, 105/12, 32/13 и 18/14) Министарство ће издавати лиценцу превозника за међународни превоз лица и ствари и легитимацију.

(2) Обрасци лиценце превозника за међународни превоз лица и ствари су Прилог овог правилника и чине његов саставни дио (прилози 7. и 8.). "

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 13.01/345-651/14
3. априла 2014. године
Бања Лука

Министар,
Недељко Чубриловић, с.р.

Прилог 7.

НАДЛЕЖНИ ОРГАН

На основу члана 9. Закона о превозу у друмском саобраћају Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 111/08, 50/10 и 12/13) и члана 11а. Правилника о издавању лиценци превозника и легитимације за возача моторног возила ("Службени